

Sygn. akt I NSP 90/20

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Czubik (przewodniczący)

SSN Adam Redzik

SSN Aleksander Stępkowski (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi M. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym
bez nieuzasadnionej zwłoki

w sprawie toczącej się przed Sądem Najwyższym pod sygn. akt I NSP 48/20

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 14 czerwca 2020 r.

postanawia

skargę pozostawić bez rozpoznania

UZASADNIENIE

Pismem z 3 czerwca 2020 r. M. S. wniósł skargę na przewlekłość
postępowania w sprawie I NSP 48/20, które toczyło się przed Sądem Najwyższym.

W treści skargi domagał się stwierdzenia przewlekłości postępowania
w podanej sprawie oraz przyznania mu kwoty 20.000 zł „od Skarbu Państwa
zgodnie z celami ustawy o skardze”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należy pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze
na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu

przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: ustawa o skardze na przewlekłość) skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie. Z przepisu tego *a contrario* wynika, że niedopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania, które już się zakończyło. Okoliczność ta dotyczy natomiast sprawy I NSP 48/20, zakończonej postanowieniem Sądu Najwyższego z 20 maja 2020 r.

Z tego powodu rozpatrywana obecnie skarga jest niedopuszczalna z mocy ustawy, co z kolei obliguje do pozostawienia jej bez rozpoznania, stosownie do treści art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 5 ust. 1 *a contrario* ustawy o skardze na przewlekłość. Biorąc to pod uwagę należało orzec jak w pkt. I sentencji.

Rozstrzygnięcie z pkt. II uzasadnia treść art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. i art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość; uiszczenie ich przez skarżącego byłoby zbyt uciążliwe.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.